

Zpravodaj obce

II. ročník, prosinec 2016

Čtvrtletník

Registrováno u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním číslem: MK ČR E 21 992

KOŽUŠANY - TÁŽALY

Vážení spoluobčané,
zdravím Vás v době blížících se vánočních svátků, v čase adventním, plném očekávání ale současně i v čase předvánočního shonu. S příchodem vánoc se nezapřítelně blíží závěr roku a s ním bilancování nad tím, co nám letošní rok přinesl a co vzal.

Jistě každý z nás si uvědomí, že je toho mnoho, čím byl obdarován, potěšen, co se mu podařilo. Všechno dobré pomáhá překonat a unést to, nač člověk nestačí. Proto v čase vánočním je krásné být obklopen blízkými a cítit oporu druhých. To nám dává novou sílu a naději do nových začátků a chuť do další práce, která je smysluplná jenom tehdy, když přináší druhým dobro.

Jsem přesvědčen, že pro naši obec byl letošní rok úspěšný, jak co se týká společenského dění v obci, fungování zdejší základní i mateřské školy, místních spolků, tak i hospodaření obce.

Přeji Vám krásné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně štěstí, zdraví, spokojenosti, úspěchů a radosti z žití!

Petr Mazal starosta obce

SLOVO REDAKČNÍ RADY

Tímto výtiskem završujeme druhý rok existence nově obnoveného Zpravodaje obce Kožušany – Tážaly.

I v tomto roce jsme se snažili informovat občany o dění v naší obci se zpestřením o historické události v našem okolí.

V letošním roce jsme využili nabídky paní Mgr. Michaely Sigmundové, Ph.D., která pochází z Tážal a je uznávanou právnickou. Žije v Praze, kde má svoji advokátní kancelář. Na stránkách našeho zpravodaje poskytuje zajímavé informace z oblasti občanského, rodinného, insolventního a pracovního práva. Konkrétní dotazy můžete Mgr. Sigmundové zasílat i vy na e-mailovou adresu:

msigmundova@seznam.cz

iuridica@seznam.cz

V příštím roce bude mít zpravodaj zase čtyři vydání, které budeme distribuovat bezplatně do každé domácnosti.

I nadále budeme počítat s příspěvky našich stálých dopisovatelů a rádi budeme spolupracovat s novými „spolupracovníky“. Příspěvky i s fotografiemi lze v roce 2017 zasílat v termínech: do 23. února (pro 1. číslo), do 23. května (pro 2. číslo), do 23. srpna (pro 3. číslo) a do 6. listopadu (pro 4. číslo) na e-mailové adresy členů redakční rady:

dianabuchtova@seznam.cz

kubisa.v@seznam.cz

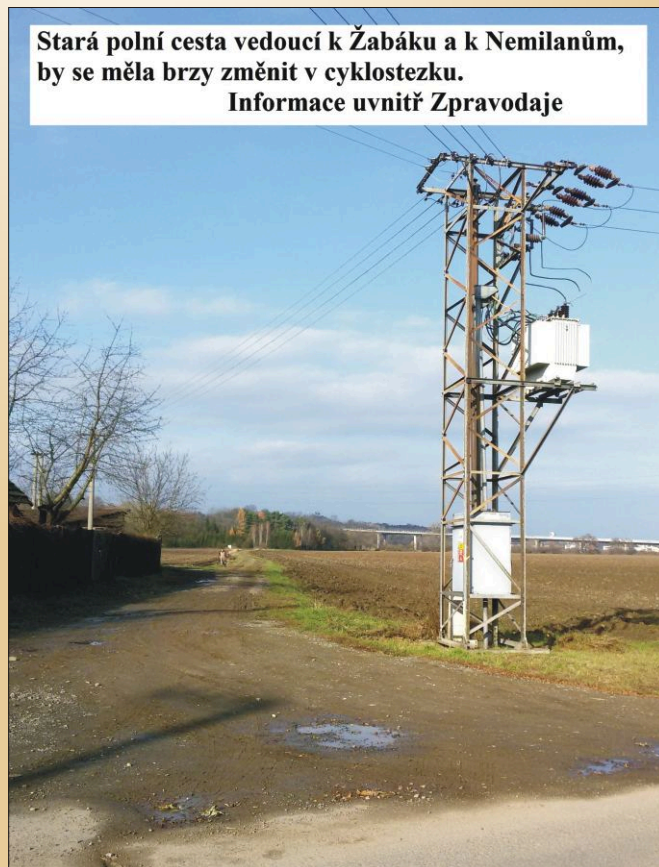
milanzencak@centrum.cz

ou@kozusanytazaly.cz

V případě nemožnosti zaslání příspěvku v elektronické podobě, lze ho v psané nebo tištěné formě podat na obecní úřad.

Touto cestou chceme poděkovat našim „dopisovatelům“ za jejich příspěvky. Jejich sdělení nás informuje o dění v oblasti jejich působení, a také nás v mnohém vnitřně obohacuje.

**Stará polní cesta vedoucí k Žabáku a k Nemilanům,
by se měla brzy změnit v cyklostezku.
Informace uvnitř Zpravodaje**

Vážení spoluobčané,

jsme v období adventu, přicházejících vánočních svátků, ale také příchodu nového roku 2017. Přejeme Vám příjemné prožití závěru letošního roku a v roce 2017 hlavně pevné zdraví, vnitřní pohodu, lásku, štěstí a dobré mezilidské vztahy.

Ing. Vladimír Kubisa

OHLÉDNUTÍ ZA LETOŠNÍM ROKEM 2016 V OBLASTI INVESTIČNÍ VÝSTAVBY:

Od začátku roku se pokračovalo v dokončovacích pracích na výstavbě splaškové kanalizace a ČOV. V březnu proběhlo projednání uvedení těchto staveb do zkušebního provozu, které potrvá téměř rok. Během této doby je nutné, aby na kanalizaci byli připojeni všichni, kterým byla zhotovena revizní šachta na domovní přípojku. V měsíci prosinci bude provedena kolaudace stokové sítě splaškové kanalizace.

Na začátku příštího roku bude provedeno vyhodnocení zkušebního provozu. Následně v měsíci březnu 2017 by měla proběhnout kolaudace ČOV a tímto bude tato akce ukončena.

V souvislosti s ukončením výstavby splaškové kanalizace byly prováděny úpravy povrchů silničních komunikací a chodníků, které byly při stavbě porušeny.

V měsíci červnu byla provedena rekonstrukce válečného hrobu obětí II. světové války v Charvátech. Cílem rekonstrukce byla obnova pomníku s jeho uvedením do důstojného stavu. Na financování opravy bylo vynaloženo 255 000 Kč. Na tuto částku přispělo Ministerstvo obrany ČR 60% formou dotace naší obci.

V měsíci říjnu jsme začali s výstavbou dětského hřiště u mateřské školy v Tážalech. Budou opraveny nebo vyměněny stávající prvky, které nevyhovují požadavkům na bezpečný provoz a budou usazeny nové prvky, které zlepší herní pohodu dětem. Na tuto akci obec získala dotaci ve výši 379 000,- Kč.

INFORMACE O POŠTĚ V KOŽUŠANECH

Česká pošta z důvodu úspor ukončí k 1. 4. 2017 činnost na pobočce Kožušany. Z možných variant „pro zachování služeb pošty v obci“ zastupitelé podpořili přemístění provozovny pošty ze základní školy do přízemí obecního úřadu a zajištění provozu formou režimu POŠTA PARTNER (tzn. nezávislý poštovní úředník) při zachování stávajícího rozsahu otevírací doby.

Obec do 1. 4. 2017 zajistí stavební úpravy, Česká pošta vybaví vnitřní prostory a vybere poštovního úředníka pro projekt Pošta Partner.

Volné prostory v objektu základní školy budou využity k vybudování potřebné šatny pro žáky.

Petr Mazal – starosta obce

VIZE NA PŘÍŠTÍ ROK 2017

Také v příštím roce budeme pokračovat ve zvelebování naší obce. V oblasti investiční výstavby bychom chtěli realizovat následující akce:

Další rekonstrukce chodníků a komunikací po výstavbě kanalizace byla stanovena do tří hlavních úseků:

1. Silnice III. třídy od obchodu Hruškov Tážalech k budově Základní školy v Kožušanech (445m).
2. Místní komunikace v Tážalech od Kulturního domu po el. transformátor v dolní části obce (345 m).
3. Přílazeček mezi křižovatkami se silnicemi II. a III. třídy, v délce 190m.

Akce jsou projektově připraveny. Pro finanční náročnost cca 25 mil. Kč, obec požádala o přidělení dotace Statní fond dopravní infrastruktury a Olomoucký kraj.

Společně s Magistrátem města Olomouce budeme pokračovat v přípravě na realizaci cyklostezky Kožušany–Nemilany. Budou projednány postupy k technickému řešení stavby, zajištění smluvních vztahů, zpracování dokumentace stavby, na základě které bude požádáno o dotaci na stavbu.

Bude provedena rekonstrukce sběrných míst v obci na tříděný a biologický odpad.

Ve fázi přípravy je možnost vybudování sběrného dvora v areálu ČOV.

Budou zahájeny úkony k pořízení nového územního plánu obce.

V parku u základní školy v Kožušanech se provede výstavba dětského hřiště.

V Tážalech a Kožušanech za autobusovou zastávkou na nově vzniklých zastavěných plochách bude provedena projektová příprava na napojení splaškové kanalizace.

Bude podána žádost o dotaci na přebudování a zkvalitnění vnitřních prostor tělocvičny.

Revitalizace rybníku Močidlo bude spočívat v odbahnění dna, úprava břehů a úprava ploch kolem rybníka.

Petr Mazal – starosta obce

BILANCOVÁNÍ SKONČENÉHO ROKU 2016 NAŠICH STOLNÍCH TENISTŮ

Jako druhá, v obci nejpočetnější skupina sportovců, se v letošní sezoně můžeme pochlubit výbornými výsledky našich hráčů.

A družstvo je v polovině soutěže první třídy jasně s náskokem 4 bodů na prvním místě.

B družstvo ve druhé třídě veřejného přeboru je třetí.

C družstvo, které v loňském roce postoupilo do první třídy je zatím mimo sestupovou příčku na osmém místě tabulky z 11 družstev.

D družstvo nově založeno v letošním roce je zatím čtvrté.

Přejeme všem spoluobčanům hodně zdraví a štěstí do nového roku!

Vladimír Belant

INFORMACE O CYKLOSTEZCE

Koncem loňského roku jsme obnovili jednání s Magistrátem města Olomouce k výstavbě cyklostezky Kožušany – Nemilany. Záměr této výstavby započal již v roce 2004, ale z důvodů nevyřešených problémů, hlavně v oblasti majetkoprávních vztahů, byl tento proces pozastaven.

V březnu 2016 se uskutečnila schůzka s pracovníky Magistrátu města Olomouce, kde byl vysloven souhlas s pokračováním prací na přípravě této akce. Zároveň byly stanoveny další postupy.

1. listopadu 2016 se konala další pracovní schůzka s pracovníky olomouckého magistrátu, projekční kanceláře a dalšími dotčenými orgány. V úvodu projektant seznámil přítomné s technickým řešením společné stezky pro provoz cyklistů a chodců.

Stezka bude začínat pod mostním objektem silnice D35 v katastrálním území Nemilany v délce 439 m. Pro tento úsek byla uzavřena smlouva s majitelem pozemku o vynětí části pozemku pro cyklostezku a vypracován geometrický plán. Dále stezka bude pokračovat v katastrálním území Kožušany v délce 668 m poblíž rybníka Žabák s ukončením silniční komunikace vedoucí do Kožušan. Pro tento úsek se budou muset uzavřít smlouvy s majiteli soukromých pozemků k vydání územního rozhodnutí. Povrch stezky bude ze živice o šířce 2,5 až 3,0 m.

Na výstavbě cyklostezky se budou spolupodílet město Olomouc, na nemilanském katastru a obec Kožušany, na kožušanském katastru.

Na závěr jednání byly přijaty postupy k technickému řešení stavby, zajištění smluvních vztahů a další, které by měly být zpracovány do dubna 2017. Po té bude zpracována dokumentace stavby, na základě které bude požádáno o dotaci na předmětnou stavbu. Termín výstavby a ukončení cyklostezky by měl být v roce 2018.

Uvědomujeme si, že význam cyklostezky je nemalý a to z hlediska dopravy našich dětí do základní školy v Nemilanech, našich spoluobčanů do zaměstnání v Olomouci, ale také pro rozvoj cykloturistiky, či jiného sportovního vyžití. Proto se budeme snažit o zdárnou realizaci tohoto záměru.

Ing. Vladimír Kubisa

VÁŽENÍ A MILÍ, PŘÁTELÉ A PŘÍZNIVCI HANAČEK

Dovolte mi, abych vás alespoň několika málo slovy informovala o radostech i problémech našeho kolektivu. Mám pro vás dvě zprávy. Jednu dobrou a tu druhou, jak už to tak bývá, patří k těm, které nepotěší.

V posledních dnech a týdnech se děvčata s Kubou pilně a s chutí připravují k vystoupení na naší tradiční předvánoční besídce. Přípravy programu a samotnému nácviku se aktivně a pravidelně zúčastňuje Ivetka Vlašaná. Jsme za ni všichni moc rádi, že je mezi námi – děkujeme.

Nu a teď k té druhé zprávě. S nástupem nového školního roku se s námi rozloučily Anetka, Jana a Verča, které patřily k nejzkušenějším, v našich řadách působily již po několik let, byly to opory našeho kolektivu. Jejich odchod nás opravdu moc mrzí. Chtěla bych využít příležitosti poděkovat za radost a pohodu, kterou rozdávaly svými vystoupeními, za dobré a úspěšné reprezentování naší obce, a tím i šíření dobrého jména Kožušan – Tážal.

Věřím, že léta, která prožily s Hanačkami, je obohatila zkušenostmi a pěknými zážitky. Snad si i po létech rády zavzpomínají na Hanačky.

Je samozřejmostí, že rádi a s povděkem přijímáme pozvání k vystoupení v sousedních vesnicích. V Bystročicích, kde se nám velmi líbilo, jsme nejen potěšili přítomné diváky, ale zároveň i poděkovali za dlouholetou úspěšnou spolupráci Kamile Kyselé, která na zdejší škole působí a patří k oblíbeným učitelkám.

Ráda bych se pár slovy zmínila o vystoupení v Drahlově, které se konalo 24. září. Zde jsme se zúčastnili slavnostního aktu – svěcení praporu obce Charváty, průvodu a samozřejmě i kulturního programu. Bylo to naše první vystoupení s novým kolektivem, provázely nás obavy z nového, ale všechno dopadlo velmi dobře. Všichni jsme si i přes drobné chybičky zasloužili nejen velký potlesk přítomných diváků, ale i sladkou odměnu, která následovala. Já přidávám velkou pochvalu a poděkování.

Myslím si, že to byl pro nás dobrý start do následující etapy. Budu pevně doufat, že Hanačky v naší vesnici mají pořád velkou budoucnost.

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Od září se toho v naší mateřské škole mnoho událo, a tak mi dovolte, abych se s vámi o pár radostných okamžiků podělila.

Po prázdninách jsme mezi sebou přivítali nové děti a proto jsme se nejprve pomalu seznamovali se školkou a jejím okolím. Hned v září nás ve školce navštívilo divadlo Tramtárie s krásným představením o životě ve vesmíru. Krátce na to jsme měli ve školce další představení, a to od loutkového divadla s pohádkou O dráčkovi, která byla plná písniček a dětem se moc líbila.

V říjnu jsme letos poprvé vyhlásili soutěž o nejzajímavějšího Podzimníčka, kdy rodiče s dětmi vyráběli skřítky z podzimní tematikou z přírodních materiálů. Na konci měsíce potom proběhlo vyhlášení a všechny děti byly náležitě odměněny.

V listopadu jsme navštívili Ekofarmu ve Štětovicích, kde se děti mohly podívat zblízka na mnoho zvířat jako je kráva, prase, kůň, také si je pohladit

a něco nového se o nich dozvědět. Mimo jiné děti viděly, jak se dojí kráva, což byl pro mnoho z nich opravdu jedinečný zážitek.

V nedávné době v naší školce proběhlo focení dětí s vánoční tematikou. Nejčerstvější novinkou je vyhlášení další soutěže o Největší jablko, jejíž vyhlášení proběhne na konci listopadu. S dětmi jsme od září zažili spoustu zajímavých a radostných okamžiků a doufáme, že mnoho jich máme ještě před sebou.

Jana Řezáčová, uč. MŠ

Miloslava Lakomá

ŠKOLNÍ ZPRÁVY

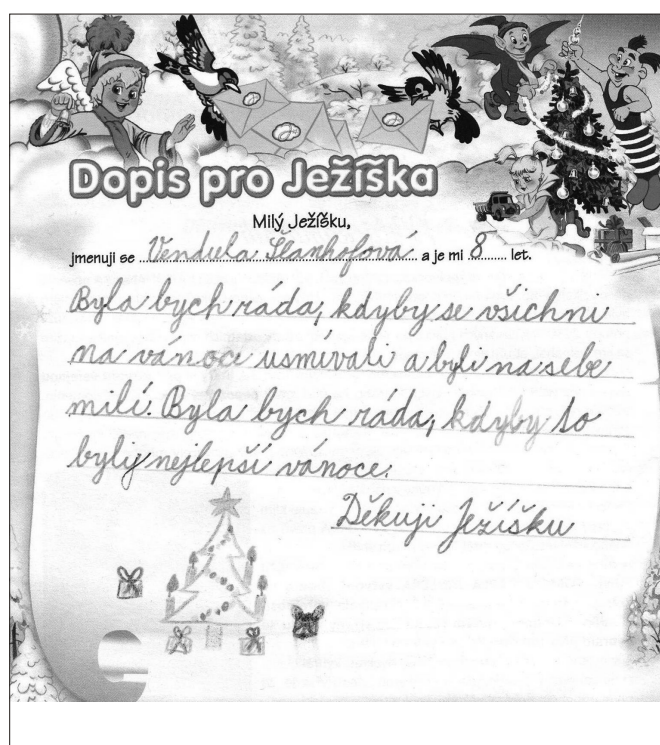
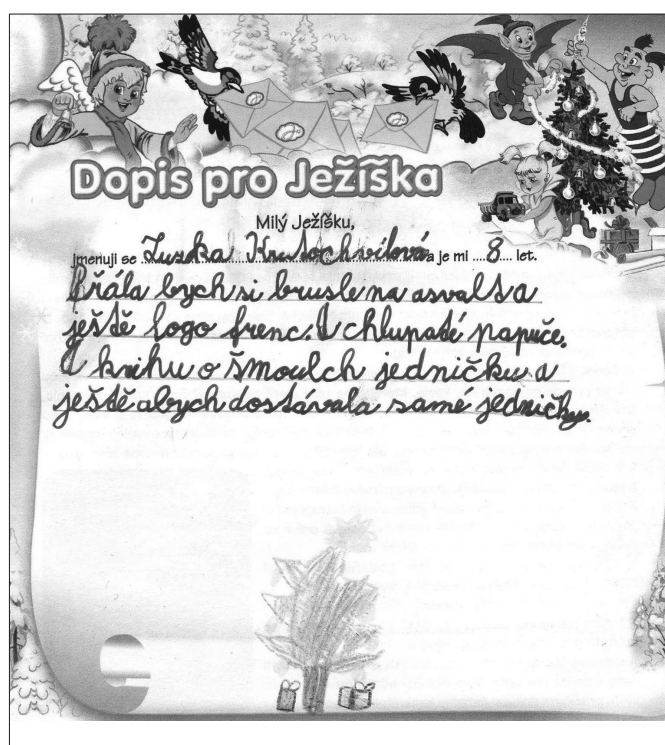
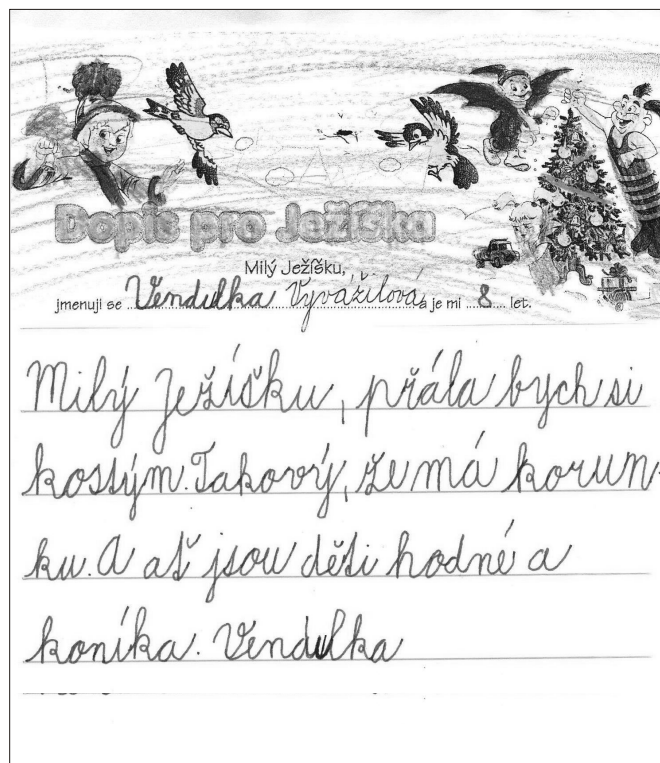
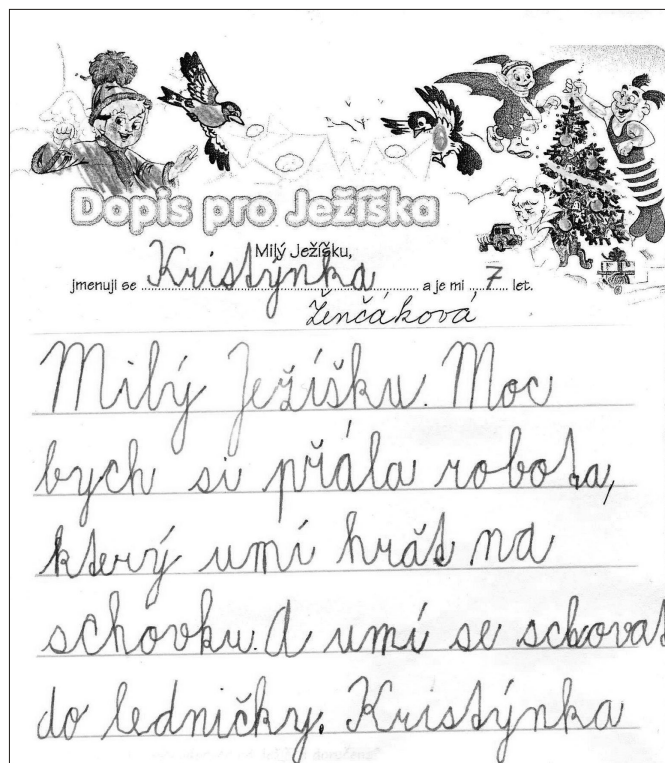
Školní rok je v plném proudu. Naši prvňáčci si už zvykli na školní zvonění, na systém vyučování i na nové kamarády. Z jejich úsměvů vyplývá, že se jim ve škole líbí. Naplnilo se už jejich očekávání, kdy dostávají jedničky z prvních přečtených písmen. Rádi bychom upozornili rodiče budoucích prvňáčků, že podle nových předpisů bude Zápis do 1. třídy až v dubnu.

Do naší vesnice zavítalo divadlo Tramtárie, navštívili jsme ekofarmu ve Štětovicích. Děti se těšily na Den otevřených dveří 5. prosince, kdy ukázaly svým rodičům, jak pracují ve vyučování. Ve školní družině

proběhly atletické soutěže, odpočinkové a relaxační činnosti formou her a zájmových aktivit. Velké oblibě se těší celodružinová hra v terénu: Lovci motýlů, ekologické hry v lesíku, vycházky do okolí obce. Děti si zasoutěžily v pohádkovém kvízu nebo v pěvecké soutěži „Zpívá celá družina“ Vyzkoušely si své draky na Drakiádě.

Se zkracujícími se dny si uvědomujeme, že Vánoce klepou na dveře. Proto posíláme Dopis Ježíškovi, aby naše přání byla vyslyšena.

Mgr. Zdeňka Vašíčková, ředitelka školy

SDH KOŽUŠANY-TÁŽALY

Vážení čtenáři Zpravodaje, touto cestou bychom vás chtěli seznámit s letošní hasičskou sezónou našich sportovních týmů mužů a žen. Dovolíme si říci, že byla pro náš sbor velmi pestrá. Letos jsme se zúčastnili několika soutěží, kde jsme ukázali, co je v našich silách a získali jsme dostatečné množství pohárů a cen. Celkově jsme odběhli 18 soutěží, z toho 2 soutěže byly mimo náš okres.

Snažili jsme se reprezentovat náš sbor za každého počasí, ve dne i v noci. Můžeme se celkově pochlubit nádhernými 11 poháry. Družstvo žen získalo tato umístění: 1. místo - Bílsko, 2. místo - Svěsdlice, Kožušany (noční soutěž), 3. místo - Olešnice (Hanácká extraliga), Dolany (noční soutěž), Trusovice (noční soutěž) a Nasobůrky (noční soutěž).

Dále je zapotřebí se zmínit i o družstvu mužů, kterým se pro letošní rok velmi dobře dařilo, ve srovnání s loňskou sezónou. Muži celkově získali krásná tři 1. místa- Kožušany (noční soutěž), kde hlavní cenou byla výborná uzená kýta, Bohuňovice, kde získali nádherný putovní pohár, který můžete vidět na fotografii a Měrotín. Dále se mužům podařilo vybojovat 2. místo na noční soutěži v Medlově. Nezbyvá si jen přát, aby nadcházející sezóna byla srovnatelná nebo ještě lepší.

Kromě soutěží jsme v letošním roce uspořádali i několik akcí pro širokou veřejnost, nedávnou akcí byl tradiční lampiónový průvod, kdy nám děti rozsvítily naši obec, i když venkovní teplota nebyla velmi příznivá. Tímto bychom chtěli poděkovat všem zúčastněným za podporu našeho hasičského sboru.

I v letošním roce náš sbor, společně s našimi spoluobčany, nadále pomáhá sbírat víčka pro Tomíčka. Dne 1. 11. 2016 jsme se znovu vydali do Velkého Týnce předat již 4. várku víček. Je nádherné vidět Tomíkovi pokroky v rehabilitačním léčení. Od října Tomíček začal navštěvovat speciální mateřskou školu v Olomouci a neustále dokazuje nejen své rodině, ale i všem lidem, kteří pomáhají sbírat PET víčka, že má smysl pomáhat. Sběrka do odvolání pokračuje.

Děkujeme všem našim příznivcům za podporu a přejeme šťastné a veselé Vánoce plné pohody a hlavně zdraví.

SDH Kožušany-Tážaly

ZE ŽIVOTA MALÝCH HASIČŮ

Na konci prázdnin jsme odjeli načerpat síly do krásných jesenických hor. Pobyt jsme měli nabitý. Podívali jsme se do podzemní pevnosti Hůrka v Králíkách, do zoo koutku, vyšlápli jsme si do lesního baru a na Praděd. Děti si prošly stezku odvahy a cestou domů se vydováděly v zábavním parku Ramzová.

Po prázdninách se rozběhly soutěže. Pokračovala liga a našli jsme si čas i na netradiční soutěž v Bělkovicích-Laštanech. Tady se nám v požárním útoku vedlo a skončili jsme s perfektním časem na 3. místě. V celkovém hodnocení jsme obsadili 7. příčku. I přesto, že byla půlka září, děti se vykouply v bazénku.

25. září se konalo slavnostní vyhlášení Olomoucké ligy v požárním útoku, kterého jsme se zúčastnili. Konalo se před olomouckou radnicí na Horním náměstí a dětem předávali ceny i zástupci Olomouckého kraje a města Olomouce. V lize soutěžilo 50

družstev. Naše děti v kategorii mladší skončily na pěkném 26. místě. Zdálo by se, že je to málo, ale musíme si přiznat, že některé naše děti závodí proti starším dětem a to i o 4 roky. To naši benjamínci obsadili 1. místo.

Od konce září jsme trénovali na „braňák.“ Jde o náročnou soutěž. Mladí hasiči na trati dlouhé tři kilometry musí ukázat, co umí ve více disciplínách. Soutěží se ve střelbě ze vzduchovky, zdravotvědě, uzlování, práci s mapou, topografických značkách, překonání lana a základech hašení. Tady se nám tvrdý trénink vyplatil a naše soutěžní hlídka skončila 5. ze 40. hlídek z celého Olomouckého okresu. Toto umístění je více než dobrou pozicí pro jarní kolo, kde se bude soutěžit ve štafetách a požárním útoku.

Od začátku listopadu se díky vstřícnosti vedení obce scházíme každé sobotní dopoledne v místní tělocvičně. Tady trénujeme, hrajeme různé hry a udržujeme se ve stále dobré kondici.

I v příštím roce se budeme snažit o co nejlepší reprezentaci naší obce po celém okrese Olomouc a možná i dál.

Petr Šmakal

NÁŠ OBČAN V DIPLOMATICKÝCH SLUŽBÁCH

Dne 1. 6. 2016 byl jmenován zástupcem velvyslankyně České republiky v Bratislavě občan naší obce Pavel Sladký. V minulosti pracoval jako právní poradce Stálé mise ČR při OSN v New Yorku (2005), právní poradce Stálé mise ČR při OSN ve Vídni (2008 – 2009) a český vicekonzul ve Vídni (2010 – 2014).

Při svém pobytu v New Yorku vypátral existenci našeho, do té doby nám neznámého, významného rodáka – PhDr. Jaroslava Nováka – který od r. 1925 zastupoval Československo v USA jako generální konzul a byl zde také několik roků předsedou

dodnes velmi prestižní společnosti Society of Foreign Consuls.

JUDr. Pavel Sladký pracoval v ústředí Ministerstva zahraničních věcí na různých pozicích v právní sekci. Do konce června t. r. byl šéfem kabinetu náměstka člena vlády. V průběhu let zastupoval naši republiku při diplomatických jednáních v Africe (Burkina Faso, Ghana, Jižní Afrika), Americe (Argentina, Chile, USA) i v Asii (Indie, Čína). V sezóně 2014 – 2015 pracoval jako první český pozorovatel v Antarktidě a na přilehlých ostrovech.

Vrchní ministerský rada JUDr. Pavel Sladký, Ph.D. je velký kožušanský patriot a ke svému rodišti má stále velmi vřelý vztah. Pokud mu to jeho náročný pracovní program dovolí, účastní se ve své rodné obci různých společenských akcí, jako je masopust, chovatelská výstava, lampiónový průvod, či rozsvícení vánočního stromku. Patří k těm občanům, kteří požadují pravidelnou každoroční důstojnou připomínku kožušanských padlých ve druhé světové válce. Nejednou nesl obecní prapor v čele našeho květnového

Dr. P. Sladký vítá spolu s velvyslankyní L. Klausovou prezidenta SR A. Kisku na státní recepci (říjen 2016)

mírového průvodu.

Požádali jsme Pavla Sladkého o příspěvek do našeho Zpravodaje. Poslal nám jeho osobní vzpomínku na žákovská léta na základních školách v Kožušanech a Blatci. Tento příspěvek je otištěn na stránce sedm a osm.

O životě PhDr. Jaroslava Nováka, který se narodil v roce 1884 v kožušanském zámku, si povíme někdy příště.

Milan Ženčák

Přesun na lyžích po inspekci stanice Camara na Půlměsíčním ostrově v Antarktidě (leden 2015)

VZPOMÍNKA NA ŽÁKOVSKÁ LÉTA, ANEB KOOPERACE S BLATCEM

V roce 1980 se k 1. červenci spojily tehdejší samostatné obce Kožušany-Tážaly a Blatec do jednoho správního útvaru. Nově vzniklá obec Kožušany měla podle Úředního věstníku tři místní části: 1. Blatec, 2. Kožušany, 3. Tážaly. Ještě několik let chodily kožušanské a tážalské děti do školy v Kožušanech, kde se vyučovalo tradičně – v jedné školní třídě seděly děti z více ročníků.

Nastoupil jsem do první třídy v září 1984 a to byl první rok tzv. školní kooperace s Blatcem. Spolupráce škol spočívala v rozhodnutí, že žáci první a třetí třídy začali být vyučováni ve školní budově v Kožušanech a žáci druhé a čtvrté třídy začali chodit do školy v Blatci. Takový postup byl chápán jako velký pokrok. Bylo zrušeno vyučování více ročníků v jedné učebně. Učitel se tak mohl věnovat plně učivu konkrétní třídy a nemusel tříštit pozornost svoji i pozornost dětí na učivo několika ročníků.

My – kožušanští a tážalští prvňáčci – jsme se znali z mateřských škol. „Malé oddělení“ pro menší děti bylo umístěno v Tážalech v přízemí budovy dnešního obecního úřadu. „Velké oddělení“ pro předškolní děti bylo situováno do zadního traktu základní školy v Kožušanech.

První školní den vystoupila ze školního autobusu od Blatce spousta dětí a my jsme je vůbec neznali jménem! Pod vedením p. učitele a zároveň ředitele Václava Schindlera jsme se velice rychle seznámili. Při procházkách školní družiny po obci jsme se Blateckým chlubili, kdo kde bydlíme.

V tělocviku se cvičilo ve sportovní hale TJ Sokol Kožušany (proč po zateplení budovy nebyl ten nápis na fasádě obnoven?). Za dobrého počasí se chodilo cvičit na Červené hřiště, do bývalé cihelny za tratí.

V zimě jsme se školní družinou sáňkovali na Skokaňáku – tak jsme my caparti nazývali svažitou louku naproti železničního mostu. Prvňáci jezdili po svahu, ale třetáci se vozili až ze shora z Okýnka. To byl ten prostor mezi stromy v místech nad studánkou. V osmdesátých letech dvacátého století se v Kožušanech sáňkovalo každou zimu od prosince do února.

Společné dětské hry i boje s písmenky a číslicemi v psaní a počtech nás s Blateckými velmi rychle sblížily. Při vyučování se jednou za čas p. ředitel Schindler podíval na hodinky a poslal některého hodného a spolehlivého žáka, aby šel zazvonit. Tmavý zvonek (klasický odlévaný s bijícím srdcem) ležel na zídce nad pískovcovým schodištěm.

Oproti tomu budova základní školy v Blatci byla pravděpodobně po rekonstrukci a na tehdejší dobu dobře vybavená. Ve druhé třídě nás tam uvítal elektrický zvonek na stěně chodby. Ve škole byly schody pokryté gumou a polyvinylem. Kóje z pletiva v přízemí sloužily jako uzamykatelné šatny.

Paní ředitelka Pospíšilová nás učila ve třídě v prvním patře s výhledem na západní část blatecké návsi. Třída sloužila odpoledne jako školní družina, v zadní části místnosti byl koberec a na něm postavená dětská kuchyňka. Tentokrát to byli blatečtí spolužáci, kteří nás prováděli po vesnici při vycházkách školní družiny.

Samozřejmě, že vážné dětské rozhovory se neobešly bez vychloubání a srovnávání jednotlivých místních částí. Každá z nich měla určité benefity a určité nedostatky. My máme v Blatci nádraží a vy ne! My máme v Tážalech kulturní dům, národní výbor a vy ne! My máme

Druhá třída blatecké školy z roku 1986 - na snímku jsou kožušanské a tážalské děti společně s blateckými žáky

v Kožušanech sportovní halu, poštu, polní letiště a vy ne! Nejedno takové prohlášení skončilo pěstním soubojem. Mnohokrát psali učitelé poznámky červenou propiskou do deníčku žáků.

Záměrně jsme opomíjeli negativa. Třeba v Blatci velmi zapáchala kafilérie umístěná na Kocandě. Ráno po výstupu ze školního autobusu na návsi v Blatci nás zápach spalovaných zvířat často „praštil“ přes nos. Nad Kožušany několikrát denně nízko přelétaly velké vojenské vrtulníky. Hlukem se třepaly i tabulky skla v oknech a porcelán na policích.

Třetí třída znamenala pro náš již stmelový dětský kolektiv návrat do školní budovy v Kožušanech. Za šatny sloužila chodba v přízemí. Podél chodby byly postavené dřevěné lavice na sezení a na stěnách byly věšáky na pověšení bund a pytlíků se sportovními potřebami do tělocviku.

Vzpomínám si, jak jsme se učili např. světové strany. Paní učitelka Kovářová nás postavila ve třetí třídě čelem k Olomouci. Kroužili jsme z učebny v prvním patře školy přes zámeckou zeď do parku a říkali: „Přede mnou je sever, za mnou je jih. Vlevo je západ, vpravo je východ.“ Každý to musel říct. Komu se pletlo vpravo a vlevo, ten raději říkal, že k družstevní jídelně je západ a ke kapličky východ.

Před školní budovou stávala lípa Alice pojmenovaná po dceři prvního československého prezidenta. Každé odpoledne byla od lípy Alice až dolů k patníku vysázená řada školních aktovek. Tak si blatečtí spolužáci rezervovali pořadí nástupu do odpoledního školního autobusu. My Kožušanští jsme to při studiu v Blatci nedělali jinak, včetně těch strkanic o první místa v řadě...

Školní autobus (po našem „školák“) zastavoval přímo před pomníkem padlých ve druhé světové válce. Od malička jsme byli učeni chodit s pietou kolem pomníku. Dokonce i blatečtí spolužáci při čekání na školní autobus dováděli kolem školy, ale přes pomník kolem desky se jmény padlých neběhali. Důležité věci jsme se učili v místních podmínkách. Ani jsme si neuvědomovali, že si tak budujeme vztah k obci, k místu bydliště a k jeho historii.

Jako čtvrtáci jsme měli v Blatci zvláštní privilegium – když paní kuchařka nestíhala, byla vyslána dvojice žáků krátce před velkou přestávkou do samoobsluhy pro svačinky. V blatecké škole se totiž na rozdíl od kožušanské podávaly svačinky! Dvakrát týdně (pondělí a středa?) se na chodbě před třídami rozdávala malá sklenice mléka

a rohlík, dvakrát týdně jogurt ve skle a rohlík, v pátek termix a rohlík. Každé pondělí jsme platili svačinky na celý týden – 9,50 Kčs (slovy: devět korun československých a padesát haléřů).

Paní učitelka Nakládalová nás mimo jiné učila pravidla silničního provozu, protože postupně všichni oslavili desáté narozeniny a mohli jsme vyrazit sami na kole. Stejně tak jsme se naučili základy zdravotní péče. Nejobávanější bylo dýchání do umělé figuríny zvané Andula. Každý rok pak někdo ze čtvrtáků reprezentoval školu v okresním kole soutěže Mladý zdravotník.

Ráno nás svázel do škol v Blatci, Kožušanech a Nemilanech modrý autobus tovární značky Ikarus, po našem „harmonika“ nebo „kloubák“. Nejčestnější místo bylo na pěti sedačkách vzadu ve výkyvné části autobusu. Pan řidič Pospíšil byl milý člověk a vůbec nám nevyčítal, že nemáme na měsíční jízdence vyznačené číslo žákovské průkazky. Pamatuji si, že jednou jsme jeli modrou „harmonikou“ i na školní výlet do Kroměříže a na závěr se jelo na koupaliště do Chropyně.

Odpoledne nás rozvážela z Nemilan, Kožušan a Blatce krátká Karosa. Z Nemilan do Kožušan se běžně muselo stát, protože žáků bylo víc než sedaček.

Celkově hodnotím školní kooperaci s Blatcem velmi pozitivně. Srovnávali jsme už v dětském věku, jak se žije u nás a jak za kopcem. Od mládí jsme k tomu byli vychováni, že existuje i něco jiného, co bychom měli respektovat. Prostřednictvím školního vyučování a her docházelo k navazování kamarádských vztahů, která přetrvávají dodnes.

Cestování školním autobusem nás vedlo k samostatnosti. Rychle jsme pochopili, že jízdní řád je třeba dodržovat. Na konci měsíce jsme si museli obstarat novou měsíční jízdenku, na níž bylo třeba vepsat číslo žákovské průkazky.

Začátkem devadesátých let se Blatec odtrhl a vznikly opět dvě samostatné vesnice: Blatec a Kožušany-Tážaly. Následovalo zrušení školní kooperace. Zase začalo vyučování více ročníků v jedné učebně. Prý se představitelé obcí nemohli dohodnout na financování. Není divu, že mnozí občané toto rozhodnutí chápali jako krok zpět. Velmi bych se přimlouval za to, aby blatecké děti strávili alespoň jeden celý den školního roku v kožušanské škole a kožušanští žáci jeden den v Blatci.

Pavel Sladký

JAK SI VEDLI NAŠI FOTBALISTÉ V PODZIMNÍ ČÁSTI SOUTĚŽE

	Klub	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	FC Kostelec na Hané	14	12	0	2	44:15	36	1	1
2.	SK Protivanov	14	11	0	3	42:17	30	4	1
3.	FK Nemilany	14	10	0	4	37:21	30	0	0
4.	Jesenec-Dzbel	14	9	0	5	34:25	28	2	3
5.	Sokol Kožušany	14	7	0	7	36:31	23	0	2
6.	Sokol Troubelice	14	8	0	6	34:31	23	1	0
7.	FK Nové Sady"B"	14	7	0	7	51:35	21	0	0
8.	SK Velká Bystřice	14	8	0	6	29:40	20	4	0
9.	Sokol Doloplazy	14	5	0	9	28:37	16	0	1
10.	TJ Smržice	14	5	0	9	23:29	15	0	0
11.	TJ Libina	14	5	0	9	28:38	15	1	1
12.	SK Zvole	14	3	0	11	24:37	13	0	4
13.	FC Hvozď	14	4	0	10	15:41	12	1	1
14.	Celtic Lbívá	14	4	0	10	28:56	12	0	0

Fotbalový oddíl TJ Sokol Kožušany do soutěže 1.B třídy vykročili jako nováček poměrně úspěšně. Páté místo po 14. kole dává dobré předpoklady pro konečné umístění v horních příčkách tabulky.

Do jarní části soutěže přejeme našim fotbalistům pohodu ve hře, aby se jim vyhýbala zranění a svými výkony dělali radost nám divákům a přátelům této báječné hry.

Ing. Vladimír Kubisa

Tabulka po 14. kole

NAŠE KNIHOVNA

Je všeobecně známo, že v dnešní uspěchané době se velmi málo čte, jinými slovy značně dnes ubývá čtenářů (hlavně dětských). Zajímalo nás proto, jaký je ze strany našich občanů vztah k literatuře, respektive ke knihám, čili jaký je obecně zájem o četbu. Zjišťovali jsme to u instituce nejpopulárnější – v obecní knihovně v Tážalech.

Již šestnáct roků je zde knihovnicí naše občanka Mgr. Jindřiška Hyklová, povoláním učitelka, od které jsme se mimo jiné dověděli, že v roce 2000, když knihovnu přebírala, bylo v její kartotéce čtyřicet čtenářů dospělých a jedenáct dětských. Dnes má v evidenci celkem třicet abonentů, z toho dva do 15 let.

V knihovně se v současné době nachází asi dvanáct set svazků různých žánrů. Časopisy, kvůli malému zájmu, se již nenakupují.

Dalších padesát, až osmdesát titulů nám třikrát do roka, jako putovní soubory, zapůjčuje Okresní knihovna v Olomouci. Čtenáři je mají k dispozici po dobu šesti měsíců.

Jedenkrát za pět let se provádí v knihovně revize a nečtené tituly se vyřazují. Ty se pak odváží buď do domova důchodců, či do vězení, nebo se uspořádá burza, kde se tyto knihy za nepatrnou částku nabízí případným zájemcům z řad našich občanů.

Na nákup nových knih dává obec každoročně ze svého rozpočtu částku 13.000 Kč.

Knihovna je otevřena každý čtvrtek odpoledne od 16:30 do 18:30 hodin a čtenářské poplatky činí na jeden rok 60 Kč. – děti a důchodci 30 Kč.

Zveme tímto všechny zájemce, zejména děti a mládež, aby si přišli k nastávajícím dlouhým zimním večerům vybrat nějaké zajímavé čtení z nabídky naší knihovny.

Při této příležitosti snad nebude na škodu malý exkurz do historie.

Druhá polovina devatenáctého století zastihla také obě naše obce vlna národního probuzení a obrození. Již v r. 1882 byl u nás založen „I. spolek divadelních ochotníků“ a mládežnický vzdělávací spolek „Václav“. Tím nastal v Kožušanech i přilehlých Tážalech značný rozmach kulturního a společenského života.

Podstatným dílem k tomu také přispěla spolková divadelní knihovna, založená ve výše uvedeném roce 1882. Nemalou zásluhu na tom měl místní kovář a nadšený ochotník Cyril Ustrnul, který se stal jejím prvním

knihovníkem. Knihy a časopisy měl umístěny doma v jedné světničce vedle werkstattu, což bylo praktické pro něj i pro čtenáře, neboť knihovna tak mohla být v provozu denně od rána do večera.

Od nečlenů divadelního spolku se tehdy vybíralo po jednom krejcaru za sto stránek zapůjčených knih. Za takto získané peníze se knihovna postupně rozšiřovala o nové svazky.

Oba výše jmenované spolky se po 28 letech, dne 3. září 1910, sloučily a vytvořily novou organizaci – Národní Jednotu, která si divadelní knihovnu vzala „pod svá křídla“

Rok na to (1911) zahájila v Tážalech svou činnost Jiráskova knihovna, nesoucí jméno čestného občana naší obce – spisovatele Aloise Jiráska.

Velikým dobrodincem (dnes bychom řekli sponzorem) této knihovny byl místní rolník František Škrla. Nejenže měl veliký podíl na jejím založení, ale každoročně na ni přispíval významnou finanční částkou.

Hlavně jeho zásluhou se knihovna do roku 1934 rozrostla na 507 titulů a vykazovala velice čilý provoz. V témže roce disponovala v Kožušanech knihovna Národní Jednoty 516 svazky, obecní knihovna 426 svazky a orelská 329 svazky. Svoji knihovnu měla i místní Obecná škola. Podtrženo, sečteno: čtenáři našich obou obcí si mohli tenkrát vybírat z téměř dvou tisíce knižních titulů.

V únoru 1974 byla v Tážalech za účasti zástupců Okresní lidové knihovny, ONV a MNV slavnostně otevřena nově upravená knihovna. Měla zcela nové moderní vnitřní zařízení, které vysoce zvedlo její estetickou úroveň a hlavně prestiž v celém okolí. Z toho důvodu byla také předvedena jako vzor vesnické knihovny pracovníkům Státní knihovny z polského Krakova.

Sto osmdesát sedm registrovaných čtenářů si v tom roce vypůjčilo 5.068 knih a 1.093 časopisů. Knihovníkem byl tehdy RNDr. František Buchta, který v této funkci setrval až do roku 1984, kdy ho na dalších dvanáct roků vystřídala jeho manželka Mgr. Ivana Buchtová. Poté až do r. 2000 působila ve funkci knihovnice Mgr. Marcela Zdráhalová.

V roce 1994 se knihovna přestěhovala z prostor přístavby Kulturního domu do přízemí Obecního úřadu a zde sídlí dodnes.

Milan Ženčák

PRÁVNÍ PORADNA - Darování

Vánoční doba je výjimečným obdobím, kdy se lidé navzájem obdarovávají. Aniž by o tom hlouběji přemýšleli, stávají se účastníky darovací smlouvy. Nový občanský zákoník upravuje darování v §§ 2055 -

2078. Tato právní úprava je mnohem detailněji rozpracovaná než v předchozím zrušeném občanském zákoníku, který se darovací smlouvou zabýval velmi stručně jen ve třech ustanoveních.

Smluvní strany se i nadále označují jako dárce a obdarovaný. Dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci nebo se zavazuje obdarovanému věc bezplatně převést do vlastnictví a obdarovaný dar nebo nabídku přijímá. Jde tedy o dvoustranný smluvní vztah. Forma darování může být na základě ústní smlouvy, mlčky tj. předáním a převzetím daru bez pronesení jediného slova, nebo písemnou smlouvou. Písemná forma darování je nutná v případech, že předmětem daru je věc evidovaná ve veřejném seznamu. Nejčastěji půjde o nemovité věci jako je dům, pozemek nebo bytová jednotka. Zde nestačí jen uzavřít darovací smlouvu, ale musí ještě dojít ke vkladu vlastnického práva v evidenci katastru nemovitostí.

Občanský zákoník upravuje **darovací slib**. Jde o situaci, kdy se dárce teprve zavazuje darovací smlouvou převést bezplatně obdarovanému věc do jeho vlastnictví a obdarovaný nabídku nebo dar přijímá. Osoba slibující poskytnout dar není k jednání zavázána a adresát slibu není dar oprávněn vymáhat. Zákon nepřiznává nárok na náhradu škody, pokud k darování fakticky posléze nedojde.

Pokud si pozvete domů návštěvu a nabídnete jí zákusky, chlebičky, kávu či jiné nápoje, nejde o darování, byť hosté občerstvení začnou konzumovat. Jedná se jen o **společenskou úsluhu** danou dobrými mravy.

Dárce může darovat jednotlivě určenou věc ze svého majetku nebo veškerý svůj majetek. Jestliže bude uzavřena darovací smlouva, kterou dárce daruje veškerý svůj současný majetek a k odevzdání daru obdarovanému má dojít až v budoucnu, pak je pro určení rozsahu darování rozhodný stav v okamžiku uzavření darovací smlouvy. Novinkou v občanském zákoníku je to, že **lze darovat teprve majetek, který dárce nabude v budoucnu**. Taková darovací smlouva je platná jen v případě, pokud darování nepřesahuje polovinu tohoto majetku, který získá dárce po uzavření darovací smlouvy.

Zákon nově upravuje situaci, kdy se dárce zaváže obdarovaného pravidelně podporovat. Jde o **darování podpory**. Povinnost podpory může přecházet na dědice dárce a obdarovaného, pokud si to výslovně sjednali. Poskytování podpory může být vázáno i na splnění podmínky, např. podpora po dobu studia na vysoké škole. Dar podpory lze realizovat peněžitým i nepeněžitým plněním.

Zrušený občanský zákoník odkaz ani **darování pro případ smrti** neumožňoval. Od roku 2014 může dárce určit, že obdarovaný obdrží dar až po jeho smrti. Darování, které dárce podmíní tak, že obdarovaný musí dárce přežít, je právně hodnoceno jako odkaz. V takovém případě může zůstavitel za svého života změnit svoji vůli a projev své vůle zrušit, jelikož se právně nejedná o darování. V případě věcí nepodléhajících evidenci ve

veřejném seznamu, dochází okamžikem smrti dárce k naplnění podmínky darování (obdržíš dar po mé smrti) a obdarovaný se stává vlastníkem darované věci. Dar tedy není součástí pozůstalosti po zemřelém. Pokud jde ale o věc, která je evidovaná ve veřejném seznamu, tak taková věc se smrtí zůstavitele stane předmětem pozůstalosti a obdarovanému bude vydána dědicem dárce. Dědic musí předmět daru obdarovanému vydat a poskytnout mu součinnost v rámci vkladového řízení v evidenci katastru nemovitostí.

Pokud babička předá vnučce starožitnou mísu s tím, že se tato věc stane vlastnictvím vnučky až v okamžiku smrti babičky, nejde o darování pro případ smrti. Smlouva totiž byla uzavřena mezi živými osobami a došlo k odevzdání a přijetí předmětu daru.

Darovat může i **osoba omezená ve svéprávnosti**. Taková osoba může přijmout nebo darovat jen dar malé hodnoty či dar vzhledem k okolnostem obvyklý. Darování není omezeno věkovou hranicí zletilosti. Platně může darovací smlouvu uzavřít i **nezletilé dítě** s přihlédnutím k hodnotě daru a okolnostem darování. Jestliže by rozvádějící se rodiče chtěli vyřešit rozdělení společného jmění manželů darováním společného domu ve prospěch jejich dítěte, takové právní jednání by musel schválit **opatrovnický soud**. Zde by zejména přihlížel k tomu, zda na nemovité věci vážnou dluhy či jiná břemena, v jakém stavu se nemovitá věc nachází a z jakých finančních prostředků se bude hradit její správa.

Dárce může v darovací smlouvě obdarovanému **příkázat také určité jednání** v souvislosti s přijetím daru. Například obdarovaný získal darem dům, v němž jsou umístěny kanceláře, které jsou předmětem nájmu. Pak může být obdarovaný zavázán dárce k tomu, aby každý měsíc posílal 10% z nájemného na dobročinné účely. Obdarovanému nevzniká povinnost ke splnění příkazu dříve, než dokud získá dar. Právo domáhat se splnění příkazu, který obdarovanému vznikl z darovací smlouvy, přechází na dědice, a ti mohou po obdarovaném splnění příkazu požadovat.

Zákon dokonce upravuje splnění příkazu dárce, pokud byl takový **příkaz daný ve veřejném zájmu**. Například je obdarovaný zavázán příkazem dárce, aby z darovaného majetku pravidelně každý rok přispíval v určité výši na opravy místní pamětihodnosti či pomníku padlých. Příkaz pak může vymáhat příslušný orgán veřejné moci nebo ten, kdo je oprávněn takový zájem chránit.

V minulosti docházelo ke zneužívání závislosti klientů zdravotnických zařízení při darování. Zákon z tohoto důvodu upravuje **darování zdravotnickému zařízení**. Pokud je dárce v péči takového zařízení a chce mu darovat svůj majetek, je darování neplatné, pokud nastalo v době, kdy byl dárce v péči tohoto zařízení. Zákon stanoví výjimku pro případ, že by obdarovanou osobou měla být osoba blízká dárce. Například v léčebně dlouhodobě nemocných bude umístěn dědeček a jeho vnučka zde bude pracovat jako zdravotní sestra. Pak jí dědeček může darovat svůj majetek.

Dar lze **odvolat dárce z důvodu jeho nouze**. Pokud nemá dárce po realizovaném darování na svoji nutnou výživu či výživu osoby, kterou vyživuje dle zákona např. děti, může žádat vydání daru nebo zaplacení jeho obvyklé ceny. Obdarovaný může tuto výživu poskytovat místo dárce sám a pak si může dar ponechat. Právo odvolat dar nemá ten, kdo si stav nouze přivodil úmyslně (přestal docházet do zaměstnání) nebo z hrubé nedbalosti (nepožádal o přiznání starobního důchodu).

Obdarovaný může **odvolat dar pro nevděk**, a to pokud obdarovaný

úmyslně nebo z hrubé nedbalosti ublíží dárce a zjevně poruší dobré mravy. Pokud není možné dar vydat, uhradí se jeho obvyklá cena. Ve své praxi jsem řešila případ, kdy otec v pokročilejším věku daroval svému synovi dům, kde společně bydleli. Dokud byl syn svobodný, soužití bylo ideální. Jakmile se syn oženil, pod vlivem manželky se značně změnilo jeho chování k otci. Snacha chtěla dům užívat jen s manželem a snažila se velmi rafinovaně tchána zbavit. Manželé mu začali brát věci, které pak starý otec nemohl najít. Tímto způsobem jej chtěli přesvědčit o tom, že je již starý a neměl by se do ničeho v domě plést. Jelikož trpěl onemocněním srdce, připravovali mu situace, kdy docházelo u něj k leknutí či stresu. Později mu začali vyhrožovat utopením v nedaleké řece. Starý otec se obracel na Policii ČR, jenže bez důkazů bylo obtížné prokazovat vinu syna s manželkou. Ti vždy vypovídali ve svůj prospěch. Později již na otci páchali domácí násilí nejen v psychické, ale i fyzické formě. Vrcholem všeho bylo, když jednoho rána našel na dvoře svého mrtvého psa, který byl otrávený. To se již nerozmyslel a domov, v němž prožil celý svůj život, raději opustil. V domově důchodců pak zemřel během několika měsíců v průběhu soudního řízení v rámci žaloby o vrácení daru, kterou podal proti synovi.

Z praktických případů lze uvést, že pravidelné platby poskytované z finančních zdrojů rodičů na účet nezletilého dítěte vedený u stavební spořitelny mají obvykle povahu daru. K přijetí takového daru je dítě zpravidla způsobilé viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3429/2008.

Byla-li finanční hotovost předána, aniž předávající přitom dal jakkoli najevo úmysl požadovat ji zpět, a činil-li tak s vědomím, že přijímající tuto hotovost použije na úhradu svého dluhu a že není schopen mu ji vrátit, a přijímající peníze za stejných okolností přijal, lze dovodovat, že mezi předávajícím a přijímajícím byla uzavřena darovací smlouva viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2002, sp. zn. 33 Odo 515/2001.

Nedostatky při ověřování podpisu smlouvy o darování nemovitosti nečiní tuto smlouvu neplatnou, není-li pochyb o tom, že účastníci smlouvy vlastnoručně podepsali viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. listopadu 2004, sp. zn. 30 Cdo 1412/2004.

Soudy se dokonce zabývaly i manželskou nevěrou z hlediska práva na vrácení daru.

1. Vlastník nemovitosti, který daroval podíl na této nemovitosti, má po uplatnění práva na vrácení daru naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva.

2. Porušení manželské věrnosti způsobem, jímž manžel znevážil důstojnost manželky a vystavil ji pro ni nepřijatelnému ponížení, je chováním, které se hrubě přiči dobrým mravům viz Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 2002, sp. zn. 33 Odo 137/2002.

Ze shora uvedeného je patrné, že darování není triviální záležitostí, jak by se na první pohled zdálo.

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D.

JÍDELNA V KOŽUŠANECH KONČÍ

V červnu 2010 si Martin Hrubý z Bolelouce pronajal od majitele Pavla Buchtý bývalou zemědělskou jídelnu v Kozušanech a provozoval zde vývařovnu hotových jídel. Nemalý zájem o obědy z této kuchyně byl i ze strany našich občanů, hlavně z řad seniorů.

Bohužel, po šesti letech, koncem letošního roku jídelna v Kozušanech končí. Doufejme, že o uvolněné prostory projeví zájem někdo z podnikatelů v gastronomii.

M. Ž.

NAŠI JUBILANTI

Leden:

Králová Miloslava	82 let
Růžičková Anežka	75 let
Soušek Bohumil	85 let

Únor:

Doubravská Helena	81 let
Acler Lubomír	85 let
Buchta Lubomír	80 let
Zajíček Vladimír	70 let

Březen:

Müllerová Marie	91 let
Řoutilová Ludmila	88 let
Vaničková Anežka	86 let
Vaniček Rostislav	86 let
LamparJaroslav	86 let

VZPOMÍNÁME

Soušková Vlasta
Zlámal Josef

Pour Féliciter 2017

KOŽUŠANŠTÍ CHOVATELÉ SE PREZENTOVALI NA PODZIMNÍ FLOŘE OLOMOUČ 2016

Po předchozích dvou úspěšných ročnících opět připravila kožušanská Základní organizace Českého svazu chovatelů na podzimní Floře Olomouc v pavilonu „H“ reprezentační výstavu drobného domácího zvířectva, která poutala po dobu čtyř dní pozornost stovek návštěvníků, zejména však zaujala a potěšila děti.

Od čtvrtého rána, kdy se otevřela vstupní brána výstavy, prošlo chovatelskou expozicí mimo jiné i několik Základních škol, a to nejen z Olomouce, ale i z okolních obcí.

Představitelé Flory a především však účastníci výstavy, nešetřily slovy chvály a poděkování na adresu kožušanských chovatelů.

M. Ženčák

